UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year $4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня міститься в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Мекґреґор, у Вінніпеґу, Ман.

Передплата на рік $4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ОСТАННЯ ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ ОПОЗИЦІЇ ВСЕСОЮЗНОЇ ПАРТІЇ.

ТІЛЬКИ ОСТАТОЧНА ЗАЯВА ОПОЗИЦІЇ СПАСЛА ЇЇ ВІД ВИКЛЮЧЕННЯ З КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ.

Ми повідомляли вже в новинці, що в Москві відбувся недавно пленум Центрального Комітету й Центральної Контрольної Комісії Всесоюзної Комуністичної Партії, на якому, крім ріжних справ внутрішнього й міжнародного значіння, обговорювалася й вирішувалася справа опозиції у Всесоюзній Комуністичній Партії (більшовиків) на чолі з т.т. Троцьким і Зіновєвим.

Пленум видав остаточну пересторогу опозиціоністам та дав повне право Центральному Комітетові виключити опозицію, якщо вона ще раз допуститься зламання ленінської дисціпліни про єдність партії.

Немало помогло опозиції й те, що вона перед самим рішенням пленуму видала від себе декларацію, що її підписали: Зіновєв, Троцький, Раковський, Пятаков, Каменєв, Евдокімов, Смілґа, Авдеєв, Бакаєв, Муралов, Петерсон, Лідін і Соловйов.

В своїй декларації підписані між иншим заявили:

"Ми рішучо стоїмо за оборону нашої соціялістичної країни під проводом теперішнього Виконкому Комінтерну проти всесвітнього капіталу.

"Тримаючись того погляду, що навіть в часі війни партія не може відмовлятися від критики й коректування помилок свого Центрального Комітету, коли такі помилки бувають, ми заявляємо, що кожний чесний пролетар капіталістичної країни повинен активно працювати для поражки капіталістичного уряду своєї країни, кожний жовнір цієї країни повинен ставати жовніром червоної армії, що є армією всіх працюючих.

"Ми є оборонцями соціялістичної країни від 25. жовтня 1917 року, будемо далі боротися за неї, і хто не обороняє С.Р.С.Р., той є зрадником міжнародного пролетаріяту".

Далі опозиція заявляє, що хоч вона придержується ухвал Комінтерну про виключення з рядів німецької комуністичної партії і з Комінтерну групи опозиції в німецькій компартії — Рут Фишер, Маслова й Урбанса, однак вона старатиметься всіма силами, щоб приняти назад з тої групи тих старих і відданих справі революції осіб, які й нині тісно звязані з працюючими масами та готові грудьми боронити Радянський Союз перед капіталістами. Опозиція пропонує приняти назад цих німецькьих опозиціоністів під умовою, що вони заперестануть видавання свого органу й відкрито згодяться виконувати всі постанови й резолюції Комінтерну.

Що-ж до внутрішнього положення в Радянському Союзі, то опозиція рішуче напятнувала всякі спроби до сформовання окремої партії й заявила, що вона всією силою буде боротися проти такої тенденції.

"Ми будемо притримуватися всіх резолюцій комуністичної партії й її Центрального Комітету" — заявляє опозиція на закінчення своєї декларації.

Ми не ручимо за дослівну точність вище наведених уривків з декларації опозиції, бо подаємо їх за англійською пресою — телеграфічним повідомленням. Повну й точну декларацію, як також ухвалу пленуму зможемо подати тільки тоді, коли наспіє европейська преса. Однак вище наведені уривки коли й не є дослівно точні, то більш-менш правдоподібні.

"Правда", центральний орган Всесоюзної Комуністичної Партії, заявляє, що пленум поступив правильно, давши ще раз змогу опозиції доказати, що її дорога справа революції й здобутків жовтня.

ЗА ХВІСТ ГЕТЬМАНСЬКИХ БРЕХУНІВ І НА СОНЦЕ.

Безграмотна рептилька смітникового гетьмана Скоропадського — "Канадійський Українець" з 17. серпня містить на першій стороні "головні точки заяви Шумського та його товаришів до Комінтерна", зазначуючи, що ту заяву т. Шумського **"напечатали** "Харківські Вісти" в 150 ч. з 5. липня с. р."

Головні точки цієї заяви т. Шумського до Комінтерну мали-б бути після "Кан. Українця" такі:

1) Україна мусить утворити самостійну соціялістичну республику, котра має бути у військовому союзі з С.Р.С.Р.

2) Внутрішня та зовнішня політика української соціялістичної республики повинна бути самостійна. Україна мусить мати власну фінансову систему з власною валютою та незалежну економічну політику.

3) Українська республика не відмовляється від комуністичного інтернаціоналу, але К.П.(б.)У. повинна бути відокремлена від українського уряду.

4) Відношення К.П.(б.)У. до російської комуністичної партії мусить бути урегульоване на грунті рівноправности.

5) Українська республика повинна мати свою власну фльоту та армію.

Перед нами харківські "Вісти" ч. 150 з 5. липня й ніякої заяви т. Шумського в них немає. Цю заяву редактор "Канадійського Українця" виссав з гетьманської булави на росказ смітникового "царя батюшки" Миколи Миколаєвича і його чури Скоропадського. І не тільки в згаданому числі харківських "Вістей", але ні в одному з попередніх, ні в пізніших числах "Вістей" т. Шумський ніколи подібних заяв до Комінтерну не писав. Треба бути не тільки некомуністом, але таким останнім йолопом, як редактор "Кан. Українця", щоб написати таке до Комінтерну: **"Українська республіка не відмовляється від комуністичного інтернаціоналу, але К.П.(б.)У. повинна бути відокремлена від українського уряду".**

"Українська республіка" не може відмовлятися чи невідмовлятися від Комуністичного Інтернаціоналу, бо вона до него не належить, як не належать до Комінтерну ніякі инші республіки. Комінтерн не держава, а робітнича революційна організація, до якої належать не держави, а комуністичні партії не тільки радянських, але й всіх капіталістичних країн.

Не тільки т. Шумський і "його товариші", але навіть смітниковий гетьман Скоропадський та його льокаї з "Кан. Українця" не відокремлять К.П.(б.)У. від українського уряду, бо радянський уряд, це уряд українського працюючого народу. Народ може тільки відокремлювати від себе таких царських служальців, як Скоропадський, що він і зробив, прогнавши Скоропадського (вилами по спині) з української землі разом з иншими царськими посіпаками. Такі тільки відокремлення можливі.

Був колись "на Русі цар батюшка", який мав сотки тисяч жандармів, суддів, поліціянтів, попів, ґубернаторів, міністрів і катів — і всі вони шибиницями, тюрмами, засланнями хотіли "відокремити" революціонерів від народів своєї держави. І що-ж, відокремили? Ні, народ під проводом революціонерів "відокремив" цю паразитську зграю від себе, прогнавши її з лиця своєї землі. А хто з тих паразитів ставив волі народній опір, тим народ "відокремив" їхні баранячі голови від їх білого, лінивого тіла.

Ось тільки такі відокремлення бувають на світі. Якщо редактори "Кан. Українця" нам не вірять, то можуть запитати про це "довірочно" у свого "правного гетьмана".

Читаємо у французькій газеті "Іманіте" та в англійській "Воркерс Лайф", що агент Скоропадського, Шемет, через бувшого царського шпіона-дипльомата Сабліна, увійшов в зносини з англійськими консервативними колами в Лондоні. Мав він там розмову з міністром фінансів, Чорчилом та просив його, щоб англійський уряд зробив Скоропадського гетьманом України. Чорчил заявив Шеметові, що **"Англія підтримає Скоропадського, коли він обєднає свою діяльність з Миколою Миколаєвичем". Шемет на це згодився.**

Ось якого "відокремлення" шукає Скоропадський. Вже його раз зробив був гетьманом німецький кайзер. Втікав він від того гетьманства, що й булаву загубив. Коли-ж Скоропадський цим разом захоче "попробувати щастя" і піде на Україну, то загубить і ту булаву, яку носить на карку. Це буде вже остаточне "відокремлення". Довгоногий Микола Миколаєвич також дістане "відокремлення", якщо полізе туди, де князям та гетьманам очи вилазять.

Перестудіюйте, панове з "Кан. Українця", цей закон "відокремлювання", а може хоч настільки порозумнішаєте, що за вашу глупоту не червонітимуть читачі вашої-ж газети.

БАРТОЛЬОМЕО ВАНЗЕТІ ТВЕРДИТЬ ПРО СВОЮ НЕВИННІСТЬ.

Ванзеті заявляє, що в часі злочину він був зовсім в иншому місті, що є 35 миль від Савт Брейнтрі.

Нема нічого такого ні на землі, ні на небі, що зробило-б з правди неправду, або з неправди правду — каже Ванзеті.

Тисячеліття людство думало, вірило й твердило, що сонце кружляє довкола землі.

24. грудня 1919 року в годині 6.20 рано зроблено спробу рабунку в Бриджвотер, Мас. одного із цих очевидців за свідка.

Чіф Стюарт (з Бриджвотер) і Кацман, прокуратор постаралися пів тузина свідків, які один другому перечили. Присяжні можуть вірити, або вдавати, що вірять урядовим свідкам. Вони можуть не вірити, або вдавати, що не вірять

На фотографії бачимо невинно засуджених на смерть робітників Сакка й Ванзеті, як їх переводять з суду в тюрму.

Кожної хвилини в 24-ох годинах того дня я був в Плаймут, Мас., коло 30 миль від місця рабунку. Більш того, я ніколи не був в тому місци до дня мого арешту 5. травня 1920 року. В той час я був в пекарні Луїджі Бастоні в Плимавт.

15. квітня 1920 р. в 3-ій годині пополудні виконано рабунок в Савт Брейнтрі й вбито двох людей.

Кожної хвилини в годинах того дня я був в Плимавт, Мас., коло 35 миль від місця злочину. Я не памятаю, щоб я взагалі колибудь був там. І в хвилину, коли було виконано злочин, я розмовляв з м-ром Карлом, який на побережжу в Плимавт направляв моторового човна для нового риболовного сезону. Я мав в тому сезоні (1920) ловити рибу з Карлом.

Все вище сказане є правда і ніхто з цего не може зробити неправди.

На суді в Плимавт мій оборонець навіть не пішов на те місце, де виконано злочин, щоб побачити, як це сталося, що про него люде говорять і знають. І сотки людей, очевидців злочину, що приходили пізнавати мене через кілька днів в часі мого перебування в арешті в Броктоні, за виїмком одного, катеґорично заперечили, що я був одним з бандитів, яких вони бачили. Мій оборонець не постарався взяти ані 18-ом свідкам оборони й ухвалювати мені вирок — винен.

Суддя Теєр може радіти, що дав мені найстрашніший вирок, який мені відомо, за таке оскарження, яке проти мене сфабриковане.

Але я кажу вам, що я невинний в тому злочині й нема нічого такого, що зробило-б мене винним в нему.

Що-ж до суду в Дедгем, то знову чіф Стюарт, прокуратор Кацман, суддя Теєр, шеріф Капен і урядові свідки можуть ухвалювати проти мене вирок за вбивство першої степені.

Я кажу вам, що я невинний в цему злочині, і ніякий засуд, ні засуд на смертну кару, ні Вебстер Теєр, ні Масечузетс, ніхто з них, ні всі вони — не можуть невинного чоловіка зробити винним.

Я кажу вам, що Нікола Сакко також не є ані злодієм, ані вбивцем з широкого шляху, і ніхто навіть з наших ворогів не може з цієї правди зробити неправду.

Суддя Вебстер Теєр може відмовляти нам ще стільки неопрокинених і незаперечуваапелів і засуджувати нас, як його серце бажає.

Ми останемо невинні.

В Рочестер, Мінн., помер після операції на жолудок віннепеґський головний суддя Мейтерс.

ПОДІЇ В РІЖНИХ КРАЇНАХ І ОРҐАНІЗАЦІЯХ

КИТАЙСЬКІ СТУДЕНТИ ПРОТИ ЗРАДНИКІВ.

Студенти університету ім. д-ра Сун Ят-Сена, обзнайомившись з декларацією вдови Сун Ят-Сена та з декларацією Деп Ін-Да про зрадництво проводу в Кумінтані та про зраду трох головних тактичних кличів Сун ЯтСена (1. союз з С.Р.С.Р.; 2. спільне ділання з комуністами; 3. оборона інтересів робітників і селян) — студенти цілком прилучилися до декларацій двох вище згаданих лівих лідерів Кумінтану.

Розрив з компартією — кажуть студенти — є нещо инше, як капітуляція перед контрреволюцією й зрада інтересів народу.

Вихід з даного положення тільки один: повалення угодовської, продажної, зрадничої політики верховодів Кумінтану, твердий курс на земельну революцію, курс на робітничо-селянські повстання й рішуче та недвозначне співробітництво з комуністичною партією, як гарантія правильного проводу революцією.

КІЛЬКА СЛІВ ПРО ЧЕРВОНИХ ФРОНТОВИКІВ.

Всюди в Німеччині в робітничих дільницях міст є приміщення червоних фронтовиків Невеличкі клюби обернені старанними руками юнаків-пролетарів у взірцеві засоби революційної пропаганди. Вже з далеку, як описує очевидець, кидаються в очи плякати й образи, що ними прикрашені стіни будинків.

В одному приміщенню на видному місци напис: "Робітнику, чи ти вже виписався з церкви? Час не стоїть!" (Після німецьких законів, коли виступаєш з парафії, то маєш подати про це заяву на письмі.)

Один з червоних фронтовиків пише:

— У нашому відділі є вже 97 процент безбожників. Инші з технічних причин не виступили ще з церкви — бо заяву треба подавати особисто й тільки перед полуднем, а люде в той час працюють, то ще не успіли.

Майже у всіх клюбах є ленінські куточки. Любов до Леніна в Німеччині серед революційних робітників така-ж велика, як і в країні рад.

За короткий час свого існування, союз червоних фронтовиків, ця по суті безпартійна організація зробила велику революційну роботу і є великою опорою комуністичної партії. Вагу й значіння червоних фронтовиків добре усвідомляють і вороги, які, як "стальношоломці", хоч нападають на фронтовиків із-за вугла, все-ж віддають їм належне.

Орган стальношоломців каже, що червоні фронтовики "уміють провести рух в серце мас".

Німецький пролетаріят любить, кохає свою дитину, бачить в цему союзі опору проти воєнної небезпеки й запоруку майбутньої побіди рад у своїй країні.

ЧЕМБЕРЛЕЙН ВІДЛЕКУЄТЬСЯ ВІД ПЕТЛЮРІВЦІВ.

Французька газета "Іманіте" вмістила кілька статтей, в яких викриває, що англійський амбасадор в Парижі провадив переговори з петлюрівцями, обіцяючи їм фінансову допомогу у формуванню проти - радянської армії.

З приводу цего посол Партії Праці в англійському парляменті Тревелїян вніс інтерпеляцію до міністра закордонних справ Чемберлейна, чому підвладні йому урядовці провадять інтриги проти Радянського Союза.

Чемберлейн відхрещувався від петлюрівців, заявляючи, що англійський амбасадор в Парижі, лорд Крю, з особами якогось там "українського уряду" ніколи не говорив.

"Ні лорд Крю і ніхто з його доручення не зустрічався з цими особами — каже Чемберлейн. — Безперечно, в деяких колах були балачки про незалежний "український уряд". Проте ті балачки не мали ніякого успіху".

Чемберлейн заявляє, що ніхто з петлюрівцями не говорив, що "Іманіте" пише неправду, а потім, притиснений запитанням, признається, що "в деяких колах були балачки про "незалежний український уряд".

Цікава дипльоматична мова: не говорили й говорили.

"Іманіте" у відповідь на заяву Чемберлейна опублікувало знов инший тайний документ, в якому доказує, що не лише з петлюрівцями в Парижі, а з гетьманцями в Лондоні говорять члени англійського уряду. "Іманіте" наводить документ (містимо його на иншому місци), що агент Скоропадського, Шемет, розмовляв з міністром фінансів Чорчилом, просив допомоги Скоропадському й згодився, щоб Скоропадський працював під проводом Миколи Миколаєвича.

Англійська газета "Воркерс Лайф", подаючи новинку за "Іманіте", називає Скоропадського бандитом.

ЛОЙД ДЖОРДЖ СВАТАЄТЬСЯ ДО МЕКДОНАЛДА.

Поки премієр Великої Британії гостив в Канаді, Лойд Джордж почав свататися в Англії до МекДоналда, лідера робітничої фракції в парляменті.

Це сватання має також звязь з кампанією в останньому часі деяких продажних трейд-юнійних лідерів за "неполітичними" трейд-юніями. Кампанія ця ведеться бувшим головою інтернаціоналу гірників, Годжесом та лідером матроської юнії, Вилсоном. МекДоналд боїться, що як трейд-юнії, чи хоч значна їх частина, піде за цим рухом, то Партія Праці перестане існувати як поважна політична сила.

"Ню Лідер", орган МекДоналдової Независимої Партії Праці пише, що між Лойд Джорджем і Партією Праці провадяться цілком конкретні переговори про сформовання обєднаної ліберально-робітничої партії. Деякі кола Партії Праці ці вісти заперечують, але це-ж пише самий МекДоналдів орган, а потверджує Джордж Ленсбері.

Московська "Правда" з приводу цего пише, що така комбінація Лойд Джорджа з МекДоналдом цілком можлива. Александер Томсон, один з основателів соціялістичного руху в Англії, опублікував 7. липня листа в "Манчестер Ґардіян" (ліберальна газета), в якому пропонує виробити "Working agreement" між ліберальною партією та Партією Праці, бо мовляв все одно "ідея клясового поділу в Англії потерпіла поражку".

"Манчестер Ґардіян" дуже втішився тою заявою, написав з приводу неї передовицю, в якій каже, що обєднання обидвох партій "не лише необхідне, але й легко здійсниме".

Отже — дай боже нашому теляті вовка з'їсти.

КОЛЮЧКИ "ЧЕРВОНОГО ПЕРЦЮ".

Нечуваний випадок розпусти.

Капіталістичний світ розкладається, загнивається, потапає в розпусті.

У Польщі розпуста дійшла нечуваних розмірів; цими днями польський сойм ухвалив сам себе розпустити.

Розкопки на "кресах".

При археольоґічних розкопках на кресах виявилося, що на Волині, на сотню населення припадає Українців — 99, і Поляків — 1 (поліцай).

Українізація шириться.

Побоюючися, щоб Українці в українських школах в Польщі не почали дискусії про те, як краще писати слово "б'є" — з апострофом чи без, і тим не зупинили розвитку живої української мови, польський уряд закриває українські школи. Таким чином чистота української мови в Польщі збережеться серед українського народу і "б'є" будуть писати вилами, рогачами, куцаками, та сокирами на панських шкурах.

Польський уряд іде на зустріч страйкерам.

Як уже повідомлялося, у Польщі застрайкували залізничники, гірники та робітники на багатьох підприємствах у Варшаві та Білостоці, вимагаючи збільшення заробітньої платні та покращання умов праці. Польський уряд пішов назустріч страйкерам... з загонами поліції.

Дух чемберлейнівський.

Над Польщею стоїть великий дух. Хемічний аналіз польського повітря виявив, що до Польщі докотилася хвиля чемберлейнівського духу.

Дух впливає на населення не однаково: у членів польського уряду від нього виростають вовчі ікли; у пепеєсів — лисячі хвости, в ундовців — ратичі, свинячі п'ятачки й ослячі вуха. У робітників та селян, навпаки, виростають кулаки. Становище в Польщі загрозливе.

"ЕНЦІКЛЬОПЕДІЧНИЙ СЛОВАРЕЦЬ".

А.

Аборт. — Соціяльна пошесть. Чоловіків не бере.

Абреки — на Кавказі — розбійники, а в Англії й Польщі — почесні люде.

Абсурд — слово, укохане задаваками. Вимовляють так: "абсур".

Автомобіль—"самопер", що в голові русотяпів неодмінно звязується з "попер до мордописця".

Автор. — Надто безщасна людина. Продукти творчости хапає часом з повітря, а як коли, то вижимає з себе, як олію з макухи.

Ага — у Турків пан, у нас — злорадісний вигук.

Агент — особа, в якої багато справ і все по-за углами.

Адвокат — людина, що завжди порушує приказку: два б'ються — третій не втручайся".

Азарт — хороба. Хронічна у свекрух. Медицина безсильна.

Амбуляторія — перша інстанція, куди треба бити з повибиваними зубами.

Анархія — ідилія такого сорту: чоловік не слухає жінки, жінка — його, а діти колективом — ні батька, ні неньки.

Анкета — страховище—дракон, гірше, ніж стара присяга на хресті та евангелії.

Антресоль—скорочення фрази — "Антін тре сіль".

Апарат — знаряддя, досконально вивчене самогонщиками.

Апетит — хороба, розповсюджена серед голодних. Буржуазія лікує її кулями й ґазом, але б'є не по хоробі, а по хорих.

Аполон Бельведерський — прекрасний юнак. Настільки прекрасний, що не соромився три тисячі років тому ходити по Греції без усякого одягу. Спробував був і тепер походити.

Арака — рідна бабка самогону.

Ахілес — грецький герой. З усього великого й могутнього тіла його уславилася лише єдина п'ята... Яка образа!

Ю. П., та Я. Д.